

Tapio Rautavaara, Lapin Jenkka

Jo vain tuntee, ken Lappiin on kulkeutunut,
mit aiemmin ollut on vailla,
portti kaupungin kunhan on sulkeutunut
tenho outo on pohjolan mailla.
Siell lompolo kirkkaana kiilt,
siell tunturi pilvi viilt.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa
jota ei voi unhoittaa.

Revontulta sen taivaalla lamppuina on
kun on talvi ja piv on yt,
kun on kaira taas jalkaisin kulkematon
kun on nietosta nietosten myt,
Riekon jalka kun jttvi merkin,
sit jljenn ei ksi herkin.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa
jota ei voi unhoittaa.

Svel hento ei milloinkaan viihty voi
siell miss on tunturit tummat,
koski pauhaa ja korpien kuuset ne soi
omat sinfoniansa niin kummat.
Suden joiku on konsertti siell,
miss frakki on varmasti tiell.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa
jota ei voi unhoittaa.

Se on keltaisen kullan ja vihren maa
Se on toiveitten kehto ja hauta:
Jtk jntev palkkansa voimalla saa
mutta heikkoa luonto ei auta.
Seill katsotaan mies eik nuttu,
reilu jtk on kaikille tuttu.
Se on sellainen seutu ja sellainen maa
jota ei voi unhoittaa.